Quelle: https://manuscripta.at/?ID=365
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

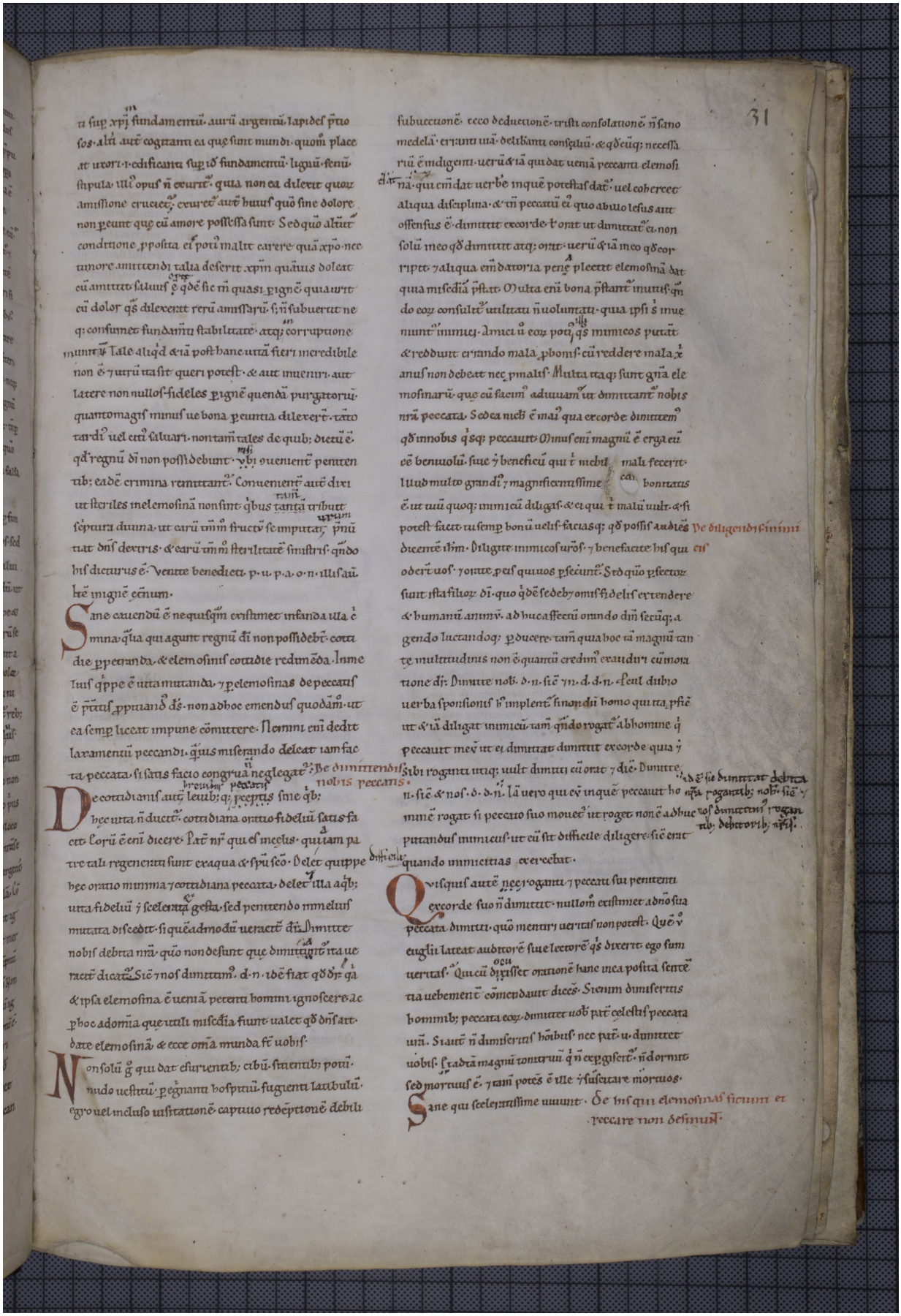

31

u sup xpi fundamentū. aurū argentū. lapides pio
sos. alii aut cogitant ea que sunt mundi. quom place
at uxori. i. edificantu sup id fundamentū. lignū. fenū.
stipula. illi opus ñ ardebit. quia non ea dilexit quor
amissione cruciet; ceterū aut huius quō sine dolore
non pdunt que cū amore possessa sunt. Sed quō alitū
condicione pposita ei potū malit carere quā xpo. nec
timore amittendi talia deserit. xpm quātus doleat
cū amittit suum? ē qdē sic ñ quasi pignē quia uit
cū dolor qs dolerent rerū amissarū. si; ñ subuertit ne
q: consumet fundamtu stabilitate. atq; corruptione
munit. Tale aliqd ā post hanc uitā fieri incredibile
non ē. utrū ita sit queri potest. & aut inuenir. aut
latere non nullos fideles pignē quendā purgatorii.
quantomagis minus ue bona pdunta dilexerit. tāto
tardi uel ctū saluari. non tamen tales de quib: dicū ē.
qd regnū di non possidebunt. ybi; ouenient penitentib: ea dē crimina remittant. Conuenient aut diri
ut steriles in elemosinā non sint. qbus tanta tributur
scptura diuina. ut earū tm fructū se imputat, pnū
tiat dns dextris. & earū tm sterilitate sinistris. qndo
his dicturus ē. Venite benedicti. p. u. p. a. o. n. illis aut
hē ignē ēternum.

Sane cauendū ē ne quisqm existimet infanda ulla ē
mina. qlia qui agunt regnū di non possidebit. cotidie ppetranda. & elemosinis cotidie redimēda. Inme
tuis qppe ē uita mutanda. ⁊ pelemosinas de peccatis
ē ptatis ppitiando ds. non adhoc emendus quodām. ut
ea semp liceat impune cōmittere. Nemini enī dedit
laramentū peccandi. qūis misericordando deleat iam fac
ta peccata. si satis facio congruā neglegat? De dimittendis nobis peccatis.

De cotidianis aut leuib: q; precipis sine qb:
hec uita ñ ducit. cotidiana oratio fideliū satisfacit. Iorū ē enī dicere. Pat nr qui es in celis. quia a patre tali regenerati sunt exaqua & spū sō. Delet quippe
hec oratio minima ⁊ cotidiana peccata. delet illa aqb:
uita fideliū ⁊ scelerata gesta. sed penitendo in melius
mutata discedit. si quē admodū uerarcit dī. Dimitte
nobis debita nrā. quō non desunt que dimittāt ita ue
racit dicat. Sic ⁊ nos dimittimus. d. n. idē fiat qd dr. qa
& ipsa elemosina ē uenia petenti homini ignoscere. ac
p hoc adonia que utili misericordia fiunt ualet qd dns ait.
date elemosinā. & ecce oia munda ft uobis.

Non solū g qui dat esurientib: cibū. sitientib: potū.
nudo uestitū. pegrinantibus hospitiū. fugienti latibulū.
egro uel incluso uisitationē. captiuo redemptionē. debili
subuectionē. ecco deductionē. tristi consolationē. ñ sano
medelā. erranti uiā. deliberanti consiliū. & qd cūq; necessariū ē indigenti. uerū & iā qui dat uenia peccantī elemosi
na. qui cū dat uerbo inquē potestas dat. uel coherceat
aliqua disciplina. & cū peccatū ei quo abuso lesus aut
offensus ē. dimittit ecco de. t orat ut dimittat ei. non
solū in eo qd dimittit atq; orat. uerū & iā in eo qd cor
ripit ⁊ aliqua eī datoria pene plectit elemosinā dat
quia misericordiā pstat. Multa enī bona pstant mutus. qn
do eos consulte utilitatū ñ uoluntatū. quia ipsi s inue
niunt inimici. amici ū eos poū qs inimicos putāt
& reddunt ei rando mala pbonis. cū reddere mala ex
anus non debeat nec pmalis. Multa itaq; sunt genā ele
mosinarū. que cū facim aduuam ut dimittant nobis
nrā peccata. Sed ea nichil ē mai qua ex corde dimittem
qd in nobis qsq; peccauit. Omnis enī magnū ē erga eū
ē benuolū. siue ⁊ beneficū qui t michi mali fecerit.
Illud multo grandi ⁊ magnificentissime ea bonitatis
ē. ut tuū quoq; inimicū diligas. & ei qui t malū uult. & si
potest facit tu semp bonū uelis faciasq; qd possis audies De diligendis inimicis
dicente dm. Diligite inimicos uros. ⁊ benefacite his qui eis
odert uos. ⁊ orate pcis quinos pseqnt. Sed quō pfectos
sunt ista filios dī. quo qdē sedeby omis fidelis extendere
& humanū animū. ad hucasseenū orando dm secūq; a
gendo luctando; pducere. tam quia hoc tā magnū tan
te multitudinis non ē quamū credim exaudiri cū moni
tione dī: Dimitte nobis. d. n. sicē ⁊ n. d. d. n. Seul dubio
uerba sponsionis is implent. si non dñi homo qui ita pfice
ut & iā diligat inimicū. tam qndo rogat. ab homine q
peccauit mē ut ei dimittat dimittit ex corde quia ⁊
sibi rogantī utiq: uult dimitti cū orat ⁊ dicē. Dimitte
n. sicē & nos. d. d. n. Iā uero qui eē inquē peccauit ho
mine rogat si peccato suo mouē ut roget non ē adhuc nos dimittimus rogantibus debitoribus nris.
putandus inimicus. ut eū sit difficile diligere sicē erat
quando inimicitias exercebat.

Quisquis autē nec ⁊ oganti ⁊ peccatū suū penitenti
ex corde suo ñ dimittit. nullom existimet adnosua
peccata dimitti. quō mentiri ueritas non potest. Quē ⁊
euglii lateat auditorē sue lectorē qs dixerit. ego sum
ueritas. Qui cū dixisset oratione hanc inea posita sentē
tia uehementē cōmendauit dicēs. Si enim dimiseritis
hominib: peccata eorū dimittet uob pat celestis peccata
uā. Si autē ñ dimiseritis hoibus. nec pat u. dimittet
uobis. Iradiā magnū tonitruū q ñ expgiscit. ñ dormit
sed mortuus ē. ⁊ tam potes ē ille ⁊ suscitare mortuos.

Sane qui scelerātissime uiuunt. De his qui elemosinas sicut et
peccare non desinunt.